Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 22. marca 2018 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Platobné služby – Smernica 2007/64/ES – Článok 3 písm. e) a o) – Článok 4 bod 3 – Príloha – Bod 2 – Pôsobnosť – Prevádzkovanie multifunkčných terminálov umožňujúcich výber hotovosti v herniach – Koherencia represívnej praxe vnútroštátnych orgánov – Prepadnutie súm získaných protiprávnou činnosťou – Charta základných práv Európskej únie – Článok 17“

Vo veci C-568/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Amtsgericht Nürtingen (Okresný súd Nürtingen, Nemecko) z 2. novembra 2016 a doručený Súdnemu dvoru 10. novembra 2016, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

Faizovi Rasoolovi,

za účasti:

Rasool Entertainment GmbH,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça (spravodajca), sudcovia E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger a F. Biltgen,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– F. Rasool, v zastúpení: S. Kauder, R. Steiner a R. Karpenstein, Rechtsanwälte,

– Rasool Entertainment GmbH, v zastúpení: S. Keck, Rechtsanwalt,

– belgická vláda, v zastúpení: M. Jacobs a L. Van den Broeck, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci P. Vlaemminck, R. Verbeke a J. Van den Bon, advocaten,

– Európska komisia, v zastúpení: T. Scharf a H. Tserepa Lacombe, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 písm. e) a o) a článku 4 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES (Ú. v. EÚ L 319, 2007, s. 1), v spojení s bodom 2 prílohy tejto smernice, ako aj článku 17 Charty základných práv Európskej únie.

2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania začatého proti pánovi Faizovi Rasoolovi, ako konateľovi spoločnosti Rasool Entertainment GmbH (ďalej len „RE“), pretože umiestnil v herniach prevádzkovaných touto spoločnosťou multifunkčné automaty umožňujúce výber v hotovosti bez toho, aby mal povolenie na poskytovanie platobných služieb stanovené nemeckou právnou úpravou, ktorou sa preberá smernica 2007/64.

Právna úprava

Právo Únie

3 Smernica 2007/64 bola zrušená a nahradená smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 2015, s. 35), s účinnosťou od 13. januára 2018. Vzhľadom na dátum skutkových okolností v konaní vo veci samej je však potrebné zohľadniť smernicu 2007/64. Odôvodnenia 6, 20, 22, 26, 36 a 54 tejto smernice stanovovali:

„(6) Nie je… vhodné, aby bol tento právny rámec úplne komplexný. Mal by sa vzťahovať iba na poskytovateľov platobných služieb, ktorých hlavná činnosť pozostáva z poskytovania platobných služieb užívateľom platobných služieb. Nie je ani vhodné, aby sa vzťahoval na služby, pri ktorých sa prevod finančných prostriedkov od platiteľa k príjemcovi alebo ich doprava uskutočňuje výhradne v bankovkách a minciach, alebo ak sa prevod zakladá na šeku v papierovej forme, zmenke v papierovej forme, vlastnej zmenke alebo inom nástroji, kupónoch v papierovej forme alebo kartách vystavených na poskytovateľa platobných služieb alebo na inú osobu s cieľom dať finančné prostriedky k dispozícii príjemcovi. …

…

(20) Keďže spotrebitelia a podniky nie sú v rovnakej situácii, nepotrebujú ani rovnakú úroveň ochrany. Keďže je dôležité zaručiť práva spotrebiteľov ustanoveniami, od ktorých sa nemožno zmluvne odchýliť, je rozumné, aby sa podniky a organizácie mohli dohodnúť inak. …

…

(22) Spotrebitelia by mali byť chránení proti nekalým a zavádzajúcim praktikám v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22), ako aj smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode

(smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. EÚ L 178, 2000, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399) a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku [(Ú. v. EÚ L 271, 2002, s. 16; Mim. vyd. 06/004, s. 321), zmenenej smernicou 2005/29…].

…

(26) Táto smernica by mala stanoviť právo spotrebiteľa na bezplatné získanie dôležitých informácií pred tým, než je viazaný akoukoľvek zmluvou o poskytovaní platobných služieb. Spotrebiteľ by mal môcť taktiež kedykoľvek počas zmluvného vzťahu žiadať o bezplatné poskytnutie informácií vopred, ako aj rámcovej zmluvy, v papierovej forme, čo by mu umožnilo porovnať služby poskytovateľov platobných služieb a ich podmienky a v prípade akéhokoľvek sporu overiť svoje zmluvné práva a povinnosti. …

…

(36) V tejto smernici by sa mali stanoviť pravidlá refundácie na ochranu spotrebiteľa v prípade, keď vykonaná platobná transakcia prevyšuje sumu, ktorú by bolo možné rozumne očakávať. …

…

(54) Keďže je potrebné preskúmať účinné fungovanie tejto smernice a sledovať pokrok pri vytváraní jednotného platobného trhu, od Komisie by sa malo žiadať, aby tri roky po skončení obdobia na transpozíciu tejto smernice vypracovala správu. So zreteľom na globálnu integráciu finančných služieb a harmonizáciu ochrany spotrebiteľa nad rámec účinného fungovania tejto smernice by sa preskúmanie malo sústrediť na možnú potrebu rozšírenia rozsahu uplatňovania, pokiaľ ide o iné meny ako meny štátov Európskej únie…“

4 Podľa článku 1 ods. 1 tejto smernice:

„Táto smernica stanovuje pravidlá, podľa ktorých členské štáty rozlišujú týchto šesť kategórií poskytovateľov platobných služieb:

…

d) platobné inštitúcie v zmysle tejto smernice;

…“

5 Článok 3 uvedenej smernice stanovoval, že táto smernica sa neuplatní, podľa písmena e) na „služby, pri ktorých príjemca poskytne platiteľovi peňažnú hotovosť ako súčasť platobnej transakcie na výslovnú žiadosť užívateľa platobnej služby tesne pred vykonaním platobnej transakcie prostredníctvom platby za kúpu tovaru alebo služieb“, a podľa písmena o) na „služby poskytovateľov týkajúce sa výberu hotovosti v bankomatoch, ktorí konajú v mene jedného alebo viacerých vydavateľov kariet a ktorí nie sú zmluvnou stranou rámcovej zmluvy so spotrebiteľom uskutočňujúcim výber peňazí z platobného účtu za podmienky, že títo poskytovatelia neposkytujú ostatné platobné služby uvedené v prílohe“.

6 Článok 4 bod 3 tej istej smernice spresňoval, že na jej účely sa pod „platobnou službou“ rozumie „akákoľvek obchodná činnosť uvedená v prílohe“ tejto smernice.

7 Podľa článku 4 bodu 4 smernice 2007/64 „platobná inštitúcia“ je „právnická osoba, ktorej bolo podľa článku 10 udelené povolenie poskytovať a vykonávať platobné služby v [celej Únii]“.

8 Článok 4 bod 14 tejto smernice stanovoval, že „platobným účtom“ je „účet vedený na meno jedného alebo viacerých užívateľov platobných služieb, ktorý sa používa na vykonávanie platobných transakcií“.

9 Podľa článku 10 ods. 1 uvedenej smernice členské štáty vyžadujú od podnikov, ktoré majú v úmysle poskytovať platobné služby, aby pred začatím poskytovania platobných služieb získali povolenie na výkon činnosti platobnej inštitúcie.

10 Bod 2 prílohy smernice 2007/64 považoval za „platobné služby“ najmä „služby umožňujúce výber hotovosti z platobného účtu, ako aj všetky operácie vyžadované na fungovanie platobného účtu“.

Nemecké právo

11 Smernica 2007/64 bola prebratá do nemeckého práva najmä zákonom Gesetz über die Beaufsichtigung von Zahlungsdiensten (zákon o dohľade nad platobnými službami) z 25. júna 2009 (ďalej len „zákon o dohľade nad platobnými službami“). Podľa § 1 ods. 1 tohto zákona „poskytovateľmi služieb“ sú úverové inštitúcie, inštitúcie elektronického peňažníctva, spolkový štát, jednotlivé spolkové krajiny a obce, ako aj Európska centrálna banka, Nemecká spolková banka a ostatné centrálne banky Európskej únie. V súlade s bodom 5 uvedeného § 1 ods. 1 spoločnosti, ktoré síce nepatria medzi tieto subjekty, no poskytujú platobné služby v rámci obchodnej činnosti alebo v objeme, ktorý si vyžaduje existenciu obchodnej prevádzkarne, predstavujú tiež poskytovateľov platobných služieb. Tieto spoločnosti sa považujú za „platobné inštitúcie“.

12 Podľa § 1 ods. 10 uvedeného zákona, činnosť, v rámci ktorej „príjemca poskytne platiteľovi peňažnú hotovosť ako súčasť platobnej transakcie na výslovnú žiadosť užívateľa platobnej služby tesne pred vykonaním platobnej transakcie prostredníctvom platby za kúpu tovaru alebo služieb“, nie je platobnou službou. Výnimka stanovená v článku 3 písm. o) smernice 2007/64 sa navyše nachádza v rovnakom znení v § 1 ods. 10 bode 14 tohto istého zákona.

13 Podľa § 8 ods. 1 prvej vety zákona o dohľade nad platobnými službami, platobná inštitúcia potrebuje na poskytovanie platobných služieb na nemeckom území získať písomné povolenie od Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (Spolkový úrad dohľadu nad finančnými službami, Nemecko).

14 V súlade s § 31 ods. 1 tohto zákona sa na každého, kto poskytuje platobné služby bez získania povolenia podľa § 8 ods. 1 tohto zákona, uplatnia trestnoprávne sankcie.

15 § 73 Strafgesetzbuch (Trestný zákon) stanovuje:

„1. Ak došlo k spáchaniu trestného činu a jeho páchateľ alebo spolupáchateľ získali akýkoľvek prospech zo spáchania tohto činu alebo prostredníctvom tohto činu, súd uloží trest prepadnutia veci, pričom tak neurobí, pokiaľ poškodenému vznikol z činu nárok na náhradu škody, ktorej uspokojenie by bolo znemožnené odňatím páchateľovi alebo spolupáchateľovi hodnoty toho, čo týmto činom získali.

2. Trest prepadnutia veci sa rozširuje aj na získané úžitky. Môže sa rozšíriť aj na veci, ktoré páchateľ alebo spolupáchateľ nadobudli prevodom získanej veci alebo náhradou za jej zničenie, poškodenie, prevedenie na tretiu osobu alebo z dôvodu nadobudnutého práva.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

16 Pán Rasool je konateľom spoločnosti RE, ktorá prevádzkuje dve herne s hracími automatmi. Do konca roku 2012 prevádzkovala táto spoločnosť v uvedených herniach multifunkčné terminály, ktoré zákazníkom ponúkali možnosť výmeny bankoviek za mince, ako aj výberu hotovosti pomocou platobnej karty a zadania *Personal Identification Number* (PIN kód), ktorý je s touto kartou spojený a ktorý vydala ich banka.

17 Správu transakcií a prevodov uskutočnených z týchto terminálov zabezpečovala spoločnosťou Telecash, ktorá konala ako externý poskytovateľ služieb (ďalej len „prevádzkovateľ siete“). Prevádzkovateľ siete bol vlastníkom multifunkčných terminálov a prenajímal ich spoločnosti RE.

18 Až do mája 2011 fungoval spôsob poskytovania služby výberu hotovosti takto. Po zadaní PIN kódu došlo k overeniu prevádzkovateľom siete, či sa na bankovom účte zákazníka nachádza dostatočná suma na výber hotovosti a následne sa výber hotovosti umožnil. Správca siete tiež zabezpečoval, aby sa RE vždy pripísali sumy zodpovedajúce sumám, ktoré boli vybraté zákazníkmi v hotovosti. RE nedostávala za poskytnutie multifunkčných terminálov žiadne protiplnenie a prevádzkovateľovi siete platila 0,13 eura za transakciu, ako aj pevnú mesačnú odmenu vo výške 48 eur. V konečnom dôsledku jedinou činnosťou spoločnosti RE bolo dopĺňanie hotovosti do multifunkčných terminálov.

19 Od júna 2011 v nadväznosti na zmenu vnútroštátnej právnej úpravy a aby spoločnosť RE mohla naďalej poskytovať služby výberu hotovosti bez toho, aby bola držiteľkou povolenia na poskytovanie platobných služieb, zmenila čiastočne spôsob fungovania multifunkčných terminálov umiestených v herniach spôsobom, aby ponúkali možnosť tzv. *cash back*. Tento spôsob fungoval tak, že zákazníci si mohli vybrať hotovosť z multifunkčných terminálov len v prípade, že si zároveň objednali kupón vo výške 20 eur, ktorý im umožnil, aby sumu použili v hracích automatoch. Táto suma bola stiahnutá bankou z účtov zákazníkov spolu so sumou hotovosti, ktorú si vybrali.

20 Staatsanwaltschaft Stuttgart (Prokuratúra Stuttgart, Nemecko) sa domnievala, že aj pri takomto spôsobe fungovania sa mala RE považovať za „platobnú inštitúciu“, ktorá podlieha udeleniu povolenia, a začala trestné stíhanie proti pánovi Rasoolovi ako konateľovi spoločnosti RE, pretože vedome a bez povolenia poskytovala platobné služby v rozpore s § 8 zákona o dohľade nad platobnými službami. Na základe § 73 Trestného zákona požiadal tento orgán o prepadnutie všetkých súm, ktoré spoločnosti RE vyplatili jednotlivé banky zákazníkov, ktorí vykonali výber hotovosti. Tieto sumy boli v celkovej výške 1 096 290 eur. Rozsudkom z 11. marca 2015 vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, Amtsgericht Nürtingen (Okresný súd Nürtingen, Nemecko) oslobodil pána Rasoola spod obvinení, pretože dospel k záveru, že neposkytoval platobné služby v zmysle zákona o dohľade nad platobnými službami.

21 Prokuratúra Stuttgart podala proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok „Revision“ na Oberlandesgericht Stuttgart (Vyšší krajinský súd Stuttgart, Nemecko), ktorý rozsudkom z 18. marca 2016 zrušil rozhodnutie vnútroštátneho súdu z 11. marca 2015 z dôvodu, že hoci prevádzkovanie multifunkčných terminálov nebolo hlavnou činnosťou spoločnosti RE, táto spoločnosť bola napriek tomu povinná získať povolenie podľa § 8 ods. 1 zákona o dohľade nad platobnými službami. Vec bola teda vrátená vnútroštátnemu súdu.

22 Za týchto okolností vnútroštátny súd dospel k záveru, že po prvé na činnosť, ktorú vykonáva RE, sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 3 písm. o) smernice 2007/64, najmä preto, že na jednej strane táto spoločnosť nebola „zmluvnou stranou rámcovej zmluvy so spotrebiteľom uskutočňujúcim výber peňazí z platobného účtu“ v zmysle tohto ustanovenia a ani neuzavrela žiadnu zmluvu s bankami a ich zákazníkmi, ktorí si vyberajú peniaze z multifunkčných terminálov. Na druhej strane uvedený súd uvádza, že nijaká požiadavka spojená s ochranou spotrebiteľa sa nejaví ako odôvodňujúca povinnosť spoločnosti RE získať povolenie na poskytovanie platobných služieb, pretože jej jediná činnosť spočívala v dopĺňaní hotovosti do multifunkčných terminálov.

23 Po druhé vnútroštátny súd uvádza, že v každom prípade činnosť spoločnosti RE spadá – po prejdení na systém *cash back* – do pôsobnosti článku 3 písm. e) smernice 2007/64 a v dôsledku toho táto činnosť nepodlieha povoleniu.

24 Po tretie vnútroštátny súd sa Súdneho dvora na jednej strane pýta, či službu poskytovanú spoločnosťou RE možno považovať za „platobnú službu“, najmä vzhľadom na to, že v dôsledku činnosti tejto spoločnosti bolo umožnené v zmysle bodu 2 prílohy smernice 2007/64 vyberať hotovosť z platobného účtu.

25 V tejto súvislosti konštatuje, že dopĺňanie hotovosti do multifunkčných terminálov, ktoré vykonáva spoločnosť RE, nepochybne poskytuje v praxi zákazníkom herní možnosť si túto hotovosť vyberať. Podľa vnútroštátneho súdu pojem „umožňujúce“ uvedený v bode 2 prílohy smernice 2007/64 nemôže pokrývať činnosti, aké v tomto prípade vykonáva spoločnosť RE, ktoré majú iba vedľajšiu povahu vo vzťahu k platobným službám poskytovaným bankou, t. j. službám, ako je otvorenie účtu a uskutočňovanie transakcií z tohto účtu prostredníctvom platobnej karty, a spoločnosťou, akou je prevádzkovateľ siete, ktorý spája multifunkčné terminály s bankovými účtami zákazníkov.

26 Na druhej strane sa tento súd pýta, či činnosť vytýkanú spoločnosti RE možno považovať za „platobnú službu“, keďže predstavovala službu poskytovanú zákazníkom herní bezodplatne. Takáto bezodplatná služba mala totiž iba vedľajšiu povahu vo vzťahu k hlavnej činnosti spoločnosti RE, ktorou bolo prevádzkovanie herní, v tom zmysle, že nespĺňala podmienku stanovenú v článku 4 bode 3 smernice 2007/64, podľa ktorej činnosť poskytovateľa služieb musí byť jeho obchodnou činnosťou.

27 Po štvrté vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či trestné stíhanie začaté Prokuratúrou Stuttgart neporušuje zásady stanovené judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorých štátny zásah v oblasti hazardných hier nie je odôvodnený, ak dotknutý členský štát nesleduje systematickú a koherentnú politiku, ktorá zodpovedá naliehavej požiadavke, akou je ochrana spotrebiteľa. Okrem toho je podľa neho toto trestné stíhanie svojvoľné, pretože protiprávne poskytovaná služba výberu peňazí, akou je služba ponúkaná spoločnosťou RE, je len veľmi zriedkavo predmetom trestného stíhania.

28 Po piate vnútroštátny súd sa usiluje zistiť, či Prokuratúra Stuttgart mohla vzhľadom na zásadu právnej istoty zaručenú právom Únie požadovať na základe § 73 Trestného zákona prepadnutie všetkých súm vyplatených zákazníkom herní prostredníctvom multifunkčných terminálov.

29 Za týchto podmienok Amtsgericht Nürtingen (Okresný súd Nürtingen) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 3 písm. o) smernice [2007/64] vykladať v tom zmysle, že možnosť existujúca v herni so štátnou koncesiou vybrať si prostredníctvom platobnej karty… a bezpečnostného PIN kódu hotovosť v hotovostnom termináli, ktorý je zároveň automatom na rozmieňanie bankoviek, pričom bankový a technický príkaz uskutočňuje externý poskytovateľ, [akým je prevádzkovateľ siete], a vyplatenie klientovi sa uskutoční až vtedy, keď prevádzkovateľ siete po kontrole stavu účtu zašle terminálu autorizačný kód, zatiaľ čo prevádzkovateľ herne iba napĺňa hotovosťou multifunkčný automat na rozmieňanie bankoviek a banka vedúca účet zákazníka, ktorý si vyberá peniaze, mu prevedie sumu zodpovedajúcu výške vybranej sumy, predstavuje činnosť v zmysle článku 3 písm. o) smernice, a teda si nevyžaduje povolenie?

2. Ak činnosť opísaná v prvej prejudiciálnej otázke nepredstavuje činnosť v zmysle článku 3 písm. o) [smernice 2007/64]:

   Má sa článok 3 písm. e) smernice [2007/64] vykladať v tom zmysle, že možnosť výberu hotovosti s bezpečnostným PIN kódom, ktorá je opísaná v prvej prejudiciálnej otázke, predstavuje činnosť v zmysle tohto ustanovenia, keď sa zároveň s výberom hotovosti vygeneruje kupón vo výške 20 eur, ktorý možno uplatniť u osoby poverenej dozorom nad herňou, aby táto posledná uvedená osoba vložila mince do hracieho automatu?

   Pre prípad, že činnosť opísaná v prvej a druhej prejudiciálnej otázke nepredstavuje činnosť, ktorá je na základe článku 3 písm. o) a/alebo e) vyňatá z pôsobnosti smernice:

3. a) Má sa bod 2 prílohy smernice [2007/64] vykladať v tom zmysle, že činnosť prevádzkovateľa herne opísaná v prvej a druhej prejudiciálnej otázke predstavuje platobnú službu, ktorá si vyžaduje povolenie, hoci prevádzkovateľ herne nevedie účet zákazníkovi, ktorý si vyberá peniaze?

3. b) Má sa článok 4 bod 3 smernice [2007/64] vykladať v tom zmysle, že činnosť prevádzkovateľa herne opísaná v prvej a druhej prejudiciálnej otázke predstavuje platobnú službu v zmysle tejto úpravy, keď prevádzkovateľ herne ponúka službu bezodplatne?

Pre prípad, že by Súdny dvor považoval opísanú činnosť za platobnú službu, ktorá si vyžaduje povolenie:

4. Majú sa právo Únie a smernica [2007/64] vykladať v tom zmysle, že bránia v takej veci, ako je tá vo veci samej, trestnoprávnemu postihu prevádzkovania multifunkčných terminálov na výber hotovosti v prípade, keď sa podobné terminály bez povolenia prevádzkujú alebo boli prevádzkované v mnohých herniach s koncesiou vydanou štátom, ako aj v kasínach s koncesiou vydanou štátom, ktoré čiastočne prevádzkuje aj štát, pričom v týchto prípadoch príslušný orgán dohľadu a dozoru nemal žiadne námietky?

V prípade zápornej odpovede aj na štvrtú prejudiciálnu otázku:

5. Majú sa smernica [2007/64] a zásady právnej istoty a normatívnej jasnosti zakotvené v práve Únie, ako aj článok 17 Charty základných právnych vykladať v tom zmysle, že v situácii, o akú ide vo veci samej, bránia úradnej a súdnej praxi, ktorá nariaďuje, aby prepadli v prospech štátneho rozpočtu tie sumy („prepadnutie“), ktoré prevádzkovateľ herne získal službou prevádzkovateľa siete od klientov banky, ktorí si pomocou platobnej karty a zadania bezpečnostného PIN kódu vybrali z multifunkčných terminálov, v ktorých hotovosť dopĺňa tento prevádzkovateľ, hotovosť a/alebo kupóny na použitie na hracích automatoch, hoci všetky vyplatené sumy zodpovedajú len sumám, ktoré si zákazníci vybrali z týchto terminálov vo forme hotovosti a hracích kupónov?“

O prejudiciálnych otázkach

O tretej otázke

30 Treťou otázkou, ktorú treba preskúmať ako prvú, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 4 bod 3 smernice 2007/64 v spojení s bodom 2 prílohy tejto smernice má vykladať v tom zmysle, že služba výberu hotovosti, akú svojim zákazníkom poskytuje prevádzkovateľ herní prostredníctvom multifunkčných terminálov umiestnených v uvedených herniach, predstavuje „platobnú službu“

v zmysle tejto smernice, pokiaľ prevádzkovateľ poskytuje túto službu bezodplatne, nevykonáva žiadne transakcie na platobných účtoch daných zákazníkov a činnosti, ktoré v tejto súvislosti vykonáva, sa obmedzujú na poskytovanie hotovosti a jej dopĺňanie do týchto terminálov.

31 V tejto súvislosti článok 4 bod 3 smernice 2007/64 v spojení s bodom 2 prílohy považuje za „platobnú službu“ činnosť, ktorá je obchodnou činnosťou umožňujúcou výber hotovosti z platobného účtu, ako aj všetky operácie vyžadované na fungovanie platobného účtu.

32 V tomto prípade, bez toho, aby bolo potrebné preukázať, či služba, o akú ide vo veci samej, predstavuje z dôvodu jej údajného bezodplatného charakteru obchodnú činnosť vykonávanú spoločnosťou RE alebo takú činnosť nepredstavuje, treba uviesť, že podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania si táto spoločnosť iba prenajala a umiestnila vo svojich herniach multifunkčné terminály a dopĺňa do nich hotovosť.

33 Hoci tieto úkony boli postupom, ktorý predchádzal transakciám uskutočňovaným na platobných účtoch zákazníkov herní a ktorý s týmito transakciami súvisel, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že uvedené transakcie uskutočňoval externý poskytovateľ, a to konkrétne prevádzkovateľ siete. Tento prevádzkovateľ siete totiž zabezpečoval prepojenie multifunkčných terminálov s bankovým účtom týchto zákazníkov akceptáciou ich bankovej karty a ich PIN kódu, čím umožnil výber hotovosti.

34 Za týchto podmienok sa nemožno domnievať, že taká služba, akou je služba ponúkaná spoločnosťou RE prostredníctvom multifunkčných terminálov, umožňovala „výbery hotovosti z platobného účtu“ v zmysle bodu 2 prílohy smernice 2007/64. Okrem toho Súdny dvor nemá k dispozícii žiadne informácie, ktoré by dokazovali, že táto spoločnosť uskutočňovala v súvislosti s touto službou „všetky operácie vyžadované na fungovanie platobného účtu“ v zmysle tohto istého ustanovenia.

35 Tento záver je potvrdený v prvom rade výkladom kontextu, do ktorého je zasadený článok 4 bod 3 smernice 2007/64, ako aj bod 2 prílohy tejto smernice.

36 Z odôvodnenia 6 tejto smernice totiž vyplýva, že táto smernica nesleduje úplnú harmonizáciu v oblasti platobných služieb. Podľa znenia tohto odôvodnenia by sa uplatnenie smernice 2007/64 malo vzťahovať iba na poskytovateľov platobných služieb, ktorých „hlavná činnosť“ pozostáva z poskytovania platobných služieb užívateľom týchto služieb.

37 S výhradou posúdenia, ktoré musí v tejto súvislosti vykonať vnútroštátny súd, zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že hlavnou činnosťou spoločnosti RE bolo prevádzkovanie herní a že v tejto súvislosti vykonávané transakcie týkajúce sa multifunkčných terminálov predstavovali službu, ktorá má vo vzťahu k uvedenej činnosti iba vedľajšiu povahu.

38 Po druhé, keďže RE nevykonávala žiadne transakcie týkajúce sa účtov zákazníkov herní, požiadavky spojené s ochranou spotrebiteľa ako príjemcu platobných služieb, ktoré vyplývajú z odôvodnení 20, 22, 26, 36 a 54 smernice 2007/64, neodôvodňujú považovanie takej služby výberu hotovosti, akú ponúka RE, za „platobnú službu“ v zmysle tejto smernice.

39 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na tretiu otázku odpovedať, že článok 4 bod 3 smernice 2007/64 v spojení s bodom 2 prílohy tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že služba výberu hotovosti, akú svojim zákazníkom poskytuje prevádzkovateľ herní prostredníctvom multifunkčných terminálov umiestnených v uvedených herniach, nepredstavuje „platobnú službu“ v zmysle tejto smernice, pokiaľ prevádzkovateľ nevykonáva žiadne transakcie na platobných účtoch daných zákazníkov a činnosti, ktoré v tejto súvislosti vykonáva, sa obmedzujú na poskytovanie hotovosti a jej dopĺňanie do týchto terminálov.

O prvej, druhej, štvrtej a piatej otázke

40 S prihliadnutím na odpoveď poskytnutú na tretiu otázku nie je potrebné odpovedať na prvú, druhú, štvrtú a piatu prejudiciálnu otázku.

O trovách

41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 4 bod 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES, v spojení s bodom 2 prílohy tejto smernice, sa má vykladať v tom zmysle, že služba výberu hotovosti, akú svojim zákazníkom poskytuje prevádzkovateľ herní prostredníctvom multifunkčných terminálov umiestnených v uvedených herniach, nepredstavuje „platobnú službu“ v zmysle tejto smernice, pokiaľ prevádzkovateľ nevykonáva žiadne transakcie na platobných účtoch daných zákazníkov a činnosti, ktoré v tejto súvislosti vykonáva, sa obmedzujú na poskytovanie hotovosti a jej dopĺňanie do týchto terminálov.

Podpisy